

Излизаме въ градината. Денът е свѣтълъ, пролѣтень. Самъ Господь ни го е пратилъ. Въздухътъ топълъ. Птички пѣ-

ятъ. Хубава, красива, омайна пролѣтъ!

Хубавъ, веселъ, незабравимъ день, — Великдень!

Пролѣтъ

И ето, надъ свѣта застана Пролѣтъта.

Пристигна тя прекрасна, пристигна въ утринъ ясна.

— Хей, стига зименъ сънь, дошла е Пролѣтъ вѣнь!
Царь Слънчо въ златна броня препуска огненъ коня.

Надъ градове, села, повѣха две крила,
и погледъ синъ надникна,
и гласъ незнаенъ викна:

Усмихна се небето,
разцѣфна се полето,
не млъква вѣвъ леса
на птичкитѣ гласа.

Вратитѣ разтворете,
„добре дошла“ кажете,
да влѣзе Пролѣтъта,
да влѣзе радостта !

Е. Багряна

